א"ל לך זיכתה תורה לחב חלת שבת נעורים בלבד · למימרא בעלמא נקט הכי ליטעמך כדפי' ואפי' פלגא בפיה לחפתה מכספה קסבר רב דלית ליה לחב מידי וכן ר"ל לקמן ור"י פליג ומ"ל דלחם פלגא בפיה חבלתה של חב ות"ח והיכי פליגי רב ור"ל לקמ' יוחנן והא ברים נערה [שנתפתתה] (כתובות ד' מג: ושם") מעמע בגרייתא דחבלה דפלגא בפיה הויא לחב וי"ל דהתם מיירי בפחיתם כסף שעד ימי *בגרות אחלת מרשות חב שהיתה נפחתה דבר מועט הם היה רואה למוכרה לזומא דבר מועט כ"ע מודו דלחב הויא דהיינו שבת נעורים גמורים והכא נחלקו בכל הפחיתה שהיא נפחתת כל ימיה בפלגא זו לף לאחר שכלו ימי הנעורים דם"ל לרב ור"ל דדידה הוי ור' יוחנן סבר דזומל ואיכא פחיתה זו בנערותה תהא כולה לחב ת"ל הכא במה שהיא נפחתת לקדושין דס"ל לרב ור"ל דלא זכי ליה חלת קדושין ממש והתם בהפסד מועמד יהיה דלא תמלא לה קוצים :

כאן בסמוכין על שלחנו כו' · תוס' ד"ה למ"ד בפרק קמא דב"מ (ד' יב: ושם) גבי מילתא בעו וכתו הקטנים שהוא לחב לא גדול גדול ממש ולא קטן קטן ממש חלת גדול וקטן וסמוך על שלחן לחבו זהו קטן וקטן שהיו סמוך על שלחן לחבו זהו גדול ין חילוק בין חבלה שהחב תוכל בו למילתה לחבל חבלה שלחרים תוכלין בהן הוי דילמא ואפילו בסמוכים כדמפרש לקמן דכיון דלחים להו לערל דגופייהו ולא חסר לף קפיד לחבל לשמולא דלמר התם קטן קטן ממש הוי מילתה קטן לחבו חפי' ין כמוך על שולחנו כדמפרש טעמא התם שבשעה שמולחה מרילה לחל לחבו וגדול חפי' כמוך על שלחנו מילתה לעלמו דכיון דלא חסר לף קפיד וגם ין מרילה חלנו לחבל הכא שהחב חובל הם הוא כמוך חפי' גדול הוי לחב דכיון דחסר קפיד ושם ין כמוך חפי' קטן הוי לעלמו דכיון דלחים להו לערל וכחבלו בהן לחרים חפי' כמוכים וקטנים הוי דילמו כיון דלא חסר וגם ין מרילין :

דכתיב כי טוב לו עמך · הרר"ן בהר"י סיה גורס כאביר כתוכ יהיה עמך (ויקרא כה) דמהתי קרא דרים ליה בספרי וכן נרחה להכות קלא בלווי כתיב לחבל כי טוב לו עמך חיכו חלת סיפור דברים בעלמא דכתיב והיה כי יחמר הטבד לא חלת מעמך כי לחבך ולא כיתך כי טוב לו עמך ור"י חומר לפילו גרסי כי טוב לו עמך ניחא דמדקחמר כי טוב לו עמך ס"מ שכך לריך לעשות* :

והא מילתה דמעלמא קחתי וקפיד · הכי פירכא לא הוי חלת למ"ד לא גדול גדול ממש לחבל לשמולא ליכא טעמי טובא גבי מילתה דמרילה לחל לחבו דגבי חבלה לא שייך הכי טעמא ח"ל חפי' לשמולא בעי למחי לא חמר בחבלה שמרילה לחל לחבו ומשני כיון דלחים ליה לערל דגופא לא קפיד לחב וקטן גמי לא יהלנה חלנו : **וקתני** ולא עוד חלת לחרים שחבלו בה חייבין ליתן לחביה · וח"ת מהי קושיח הח לוקמה קמייתא בשבת ובתרייתא דקתני בבותיו של לחרים קטנים יעשה להם סגולה דילמח מיירי בשאר לרים כגון נזק ועבר וי"ל דמסתמא הוי דומיח דזכרים דיעשה להם סגולה דילמא מיירי חפי' בשבת שלין מעשה ידיהם לחב ועוד טוכל לפרש דהח דקתני בבניו ובבותיו פטור הייט דוקא בשבת וסברת הוח דליש לן למפטריה משום דסמוכים על שולחנו חלת משאר דברים דבכל מקום מעשה ידיה לחב תחת מזונות דגבי חשה ועבד עברי וכעגיי ובהו שמזכיר בכל מקום עשה עמי ולחיי זך ולפ"ז ח"ש דלח מהי לוקמה בתרייתא בשאר דברים חון משבת דבשאר דברים חפי' בניו ובבותיו שלו חייב וכן משמע למעשה סמוכים על שולחנו ין לפוטרו חלת משבת דפריך לעיל מי סמוכים גדולים יהן להם מיד וכו' לחביהן בעי למיחב משמע דמשום דלוקמה בשמולא פריך דלחבוהן בעי למיחב ומיהו לו זה מי משום דמדמה ליה למילתה הח לשמולא ין מילתה גדול לחב לחבל מי מיירי בשבת ניחח דשברת הוא כיון שהוא ין חוהן בשבת שלהם יהיה לחב כדפרישית וסבר המקשה דחפי' לף יהיו מעשה גדולים לחב חע"פ שהוא ין חוהן מ"מ היכח דחפי' מעלמא בשבת הוא סיהיה לחב והח דפריך והח מילתה דמשמע דמי הו"ח דשבת לחב הוא ניחח ולח הוא קשה ליה ממילתה חמוץ ועבר וריפוי ושבת דלח הוי לחב משום דמילתה דמיל עפי למעשה יהיה כדחמר ברים מילתה החשה (כתובות דף סו. ושם) מילתה כהעדפה שע"י הדחק דמי חך מי לימר דהח דקחמר מי בסמוכים סייט מליבא דמ"ד לחו גדול גדול ממש ומדמי למילתה :

הבא דלחו חיכא דקפיד כו' · וח"ת וכיון דמן הדין שבת לחב כדקחמר דבחיכא קפדא חייבין ליתן שבת לחב חפילו בשחיכם סמוכים לפחות להעדפה ומן התורה היא של חב כדדרשיכן ברים קדושין (ד' ג:) ובסוף חלו נערות (כתובות ד' מ:) ובנערה שנתפתתה (שם ד' מו:) כי ימכור חיט חת בתו לחמה מה תמה מעשה יהיה לרבה חך בח מעשה יהיה לחביה ח"כ מה ריחו חכמים דבגברת דלח קפדן חמר בבת קטנה של חביהם יעשה לה סגולה חפילו בשבת ושמח חמדו חכמים דעתו של חב ויודעים שמולא להם מקום נערת דגופייהו במידי דלח חסר ביה ותחו להו מעלמא :

יגלח

נב א מיי' פ"ד מהל' מכרי מוכל ומוזק כלכה יד וש"ם סמג עשין ע טוש"ע ח"מ סימן תכד סעיף ו :

מהנה
מיוחד ל"ג גר' [ר"ם שפעמה]
קנד בין נה
ורים לקמן בסוף דמה
קדושין על נה
[בכתובות מג: תוספות ד"ה שפעמה ליתח שעד ימי נערות והוח נכון]

נג ב ג מיי' שם סלכה יט טוש"ע שם סעיף ו :

נוסח/מהנה נד ד מיי' פ"ט מהל' עבדים הלכה ז ועיין שם סמג עשין פב טוש"ע יו"ד סימן רמז סעיף כ כח :

נה ה מיי' שם פ"ל הלכה ט סמג שם :

נו ו מיי' פ"ד מהלכות מוכל ומזיק הלכה יט ועיין בהשגות ובמ"מ סמג עשין ע טוש"ע ח"מ סימן ת סעיף ז : לכל מקרסימן תכד סעיף ז : יכולה לשאול

נז ז מיי' שם הלכה יד טוש"ע שם סעיף ו :

מהנה
קוטיא
מיגף

*אלא הפשרים כ"ג/ ויולה בהאי-לפקי/ על הקריאה

[ועי' בתוספות כתובות מג. קדושין טו. ד"ה כי טוב]

[ע"ל בפ"ק יב.]

כתובות מג. נמ: נעיין יב. [ב"מ נב.]

דברים טו כתובות מג.